

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	10So/2/2014
Identifikačné číslo spisu:	5013200853
Dátum vydania rozhodnutia:	25.03.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Igor Belko
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:5013200853.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Igora Belka a z členov JUDr. Zuzany Ďurišovej a JUDr. Petra Paludu, v právnej veci navrhovateľky: F. V., nar. XX.XX.XXXX, r. č.: XXXXXX/XXXX, bytom E., proti odporkyni: Sociálna poisťovňa - ústredie, Ul. 29 augusta 8, Bratislava, o invalidný dôchodok, o odvolaní navrhovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 25Sd/265/2013 - 24 zo dňa 14. novembra 2013, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline č. k. 25Sd/265/2013 - 24 zo dňa 14. novembra 2013 p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Trenčíne napadnutým rozsudkom uvedeným vo výroku tohto rozsudku potvrdil rozhodnutie č. XXX XXX XXXX X - II. zo dňa 18.10.2013, ktorým odporkyňa navrhovateľke podľa § 70 ods. 1 a § 82 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení (ďalej len zákona) v znení neskorších predpisov od 18. júla 2013 rozhodla o priznaní invalidný dôchodok v sume 166,70 Eur mesačne a zároveň rozhodla podľa § 263a ods. 5 Zákona o sociálnom poistení v znení zákona č. 529/2006 Z. z., že navrhovateľke od 18. júla 2013 zanikol nárok na dovtedy vyplácaný invalidný dôchodok ako aj čiastočný invalidný dôchodok v sume 133,10 Eur mesačne.

Súd tak rozhodol potom, čo dospel k záveru, že uznaná miera poklesu schopnosti navrhovateľky vykonávať zárobkovú činnosť je určená mierou zodpovedajúcou zákonu, preto napadnuté rozhodnutie odporkyne zo dňa 18. októbra 2013 ako zákonné potvrdil v súlade s ust. § 250q ods. 2 OSP.

Proti rozsudku podala navrhovateľka včas odvolanie, ktorým namietala, že nerozumie, prečo jej bol odňatý invalidný dôchodok, napriek tomu, že je zdravotne ťažko postihnutá, žiadnu fyzickú ani inú prácu nezvláda, pretože sa na to necíti, je slabá a žiadny lekár jej neodporúča vykonávať zárobkovú činnosť. Poukázala na to, že užíva lieky proti bolesti, bez ktorých by nemohla žiť ani fungovať. Chodí na pravidelné lekárske kontroly, bola 9 krát operovaná a nechápe, ako sa mohlo rozhodnúť, že môže

vykonávať zárobkovú činnosť. Žiada prešetriť jej ťažký zdravotný stav, ktorý naďalej pretrváva, o čom predložila ambulantný nález z neurologického vyšetrenia dňa 02.12.2013, hematologického vyšetrenia z 22.11.2013.

Odporkyňa vo svojom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľky označila uvádzané dôvody za neopodstatnené. Podľa jej názoru skutkové okolnosti týkajúce sa rozsahu zdravotného poškodenia navrhovateľky boli dostatočne ozrejmene príslušnými posudkovými lekármi sociálneho poistenia, sú z hľadiska skutkového úplné, dostatočne podložené odbornými vyšetreniami a nálezmi, ako aj zdravotnou dokumentáciou, sú bez nejasností a vnútorných rozporov a vo svojich záveroch sa zhodujú. Nebol preto daný dôvod na ďalšie dokazovanie.

Navrhovateľka v konaní nepreukázala, že by jej zdravotný stav bol zhoršený v rozsahu odôvodňujúcim určenie vyššej miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť, resp. ponechanie invalidity podľa § 29 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení. Napadnutý rozsudok navrhla ako vecne správny potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 250s OSP v spojení s § 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, odvolanie prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2 OSP a jednomyseľne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z.) dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľky nie je dôvodné. Rozsudok verejne vyhlásil dňa 25. marca 2015 po tom, čo deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk najmenej päť dní vopred (§ 156 ods. 1 a 3 OSP).

Podľa § 71 zákona je poistenec invalidný, ak pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav má pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou (ods. 1).

Pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť sa posudzuje porovnaním telesnej schopnosti, duševnej schopnosti a zmyslovej schopnosti poistenca s dlhodobou nepriaznivým zdravotným stavom a telesnej, duševnej a zmyslovej schopnosti zdravej fyzickej osoby (ods. 3).

Pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť sa posudzuje na základe lekárskeho správ a údajov zdravotnej dokumentácie a komplexných vyšetrení a ich záverov (ods. 4).

V konaní o preskúmanie rozhodnutí odporkyne o dávkach dôchodkového poistenia, v rámci ktorých sa rozhoduje o invalidnom dôchodku (§ 70 zákona) je nevyhnutnou požiadavkou dôsledne objasnený zdravotný stav žiadateľa o dávku z hľadiska určenia miery poklesu jeho schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť.

Vzhľadom na to, že posúdenie dlhodobosti nepriaznivého zdravotného stavu a jeho následkov na schopnosť občana vykonávať zárobkovú činnosť vyžaduje odborné lekárske znalosti, vo veciach sociálneho poistenia je dokazovanie v tomto smere zverené posudkovým lekárom sociálneho poistenia príslušnej pobočky, resp. ústredia (§ 153 ods. 5 zákona).

Podľa názoru odvolacieho súdu v konaní neboli objektívne pochybnosti o skutkovom stave tak ako ho zistil súd prvého stupňa a ako vyplýva z obsahu pripojeného administratívneho spisu t.j., že odporkyňa napadnutým rozhodnutím č. XXX XXX XXXX X zo dňa 27. mája 2013 podľa § 263 ods. 1 Zákona o sociálnom poistení v znení zákona č. 310/2006 Z. z. a podľa § 37 Zákona o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov priznala navrhovateľke čiastočný invalidný dôchodok od 18. júla 2013 v sume 133,10 € mesačne.

Odporkyňa následným rozhodnutím č. XXX XXX XXXX X zo dňa 31. mája 2013 podľa § 263 ods. 1, § 112 ods. 2 a 6 Zákona o sociálnom poistení v znení zákona č. 310/2006 Z. z. a podľa § 29 Zákona o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov odňala navrhovateľke od 18. júla 2013 invalidný

dôchodok.

Podkladom pre uvedené rozhodnutia bol posudok posudkového lekára sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, pobočky Liptovský Mikuláš zo dňa 22. apríla 2013 vypracovaný na základe mimoriadnej kontrolnej lekárskej prehliadky, podľa ktorého navrhovateľka od 22. apríla 2013 už nie je invalidná podľa § 29 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení, ale je čiastočne invalidná podľa § 37 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov, lebo pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav jej telesné alebo duševné schopnosti dosahujú polovicu schopnosti na výkon sústavného zamestnania u zdravých občanov.

Predmetné rozhodnutia boli odporkyňou v rámci autoremedúry rozhodnutím č. XXX XXX XXXX X - I. z 18. októbra 2013 zrušené a následným rozhodnutím č. XXX XXX XXXX X - II. z 18. októbra 2013 bol navrhovateľke podľa ustanovenia § 70 ods. 1 zákona 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení od 18. júla 2013 priznaný invalidný dôchodok v sume 166,70 Eur mesačne a zároveň podľa § 263a ods. 5 zákona v znení zákona č. 529/2006 Z. z. od 18. júla 2013 jej zanikol nárok na invalidný dôchodok ako aj čiastočný invalidný dôchodok, preto predmetom preskúmvacieho konania súdom prvého stupňa bolo toto rozhodnutie.

Na základe navrhovateľkou podaného opravného prostriedku bol zdravotný stav navrhovateľky opätovne posúdený posudkovým lekárom sociálneho poistenia odporkyne, pobočky Liptovský Mikuláš dňa 12. júla 2013, ktorý trval na svojom závere o zmene invalidity na čiastočnú invaliditu.

Následne bol zdravotný stav navrhovateľky posudzovaný druhostupňovým posudkovým lekárom sociálneho poistenia odporkyne, ústredie pracovisko v Poprade dňa 25. septembra 2013, ktorý po vyhodnotení predložených lekárskejších správ a údajov zo zdravotnej dokumentácie označil za rozhodujúce zdravotné postihnutie navrhovateľky prekonanú operáciu v oblasti driekovej chrčtice s často recidivujúcimi prejavmi nervového a svalového dráždenia, s podstatným obmedzením výkonnosti organizmu podľa kapitoly XV, oddiel E, položka 4.b prílohy č. 4 k zákonu - 45 % s navýšením percentuálnej miery poklesu o 10 % za iné zdravotné postihnutie - aplikovaná endoprotéza do oblasti kolenného kĺbu vľavo, bolesti chrčtice v krčnej časti a myeloproliferatívne ochorenie, toho času bez klinických prejavov, neurotické a somatoformné poruchy, stredne ťažká forma a polieková hepatopatia. Posudkový lekár okrem iného konštatoval, že pri zhodnotení celkového nálezu podľa zákona č. 100/1988 Zb. v znení neskorších predpisov pre ochorenie, ktoré bolo dôvodom na invalidizáciu, by posudzovaná nebola ani čiastočne invalidná. Podľa výroku posudku je navrhovateľka od 22. apríla 2013 čiastočne invalidná podľa § 37 zákona o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov a zároveň je od 22. apríla 2013 invalidná podľa § 71 ods. 1 zákona o sociálnom poistení s mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť 55 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou.

Vychádzajúc z uvedeného neboli pochybnosti o tom, o aké dôkazné prostriedky odporkyňa oprela svoje rozhodnutie a odvolací súd zhodne s názorom krajského súdu dospel k záveru, že odporkyňa riadne vyhodnotila dokazovanie, ktoré vyústilo v riadne zistený skutkový stav, z ktorého odporkyňa vychádzala pri svojom rozhodovaní. Ani odvolací súd nezistil v rozsahu podaného odvolania také pochybenia napadnutého rozhodnutia odporkyne, resp. konania, ktoré mu predchádzalo, ktoré by odôvodňovali jeho zrušenie, preto pokiaľ sa krajský súd stotožnil s jej právnym záverom, považoval tento jeho názor odvolací súd za správny. Súd prvého stupňa svoje rozhodnutie náležitým spôsobom odôvodnil a v primeranom rozsahu zaujal aj stanovisko k námietkam navrhovateľky, a odvolací súd s prihliadnutím na ust. § 219 ods. 2 v spoj. s § 250l ods. 2 OSP nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku, na ktoré odkazuje.

Námietky navrhovateľky uvádzané v odvolaní proti rozsudku súdu prvého stupňa naznačujúce pochybnosti o náležitom posúdení jej nepriaznivého zdravotného stavu, resp. nesprávne právne posúdenie veci, odvolací súd nepovažoval za dôvodné a preto neboli spôsobilé spochybniť závery, ku ktorým tento súd dospel a náležite obsažným a presvedčivým spôsobom uviedol v odôvodnení svojho

rozhodnutia. Odvolací súd pripomína, že nemožno považovať za porušenie práva účastníka skutočnosť, že súd prvého stupňa neodôvodnil svoje rozhodnutia podľa jeho predstáv.

Podľa názoru odvolacieho súdu navrhovateľkou v súdnom odvolacom konaní predložené lekárske správy, nepredstavujú nové skutočnosti, ktoré by neboli zohľadnené posudkovými lekármi, prípadne konštatujúce iné diagnostické závery ako boli zistené v správnom konaní a ktoré by predstavovali dôkazy nasvedčujúce existencii novej skutočnosti, ktorou by sa posudkoví lekári sociálneho poistenia neboli zaoberali resp. ktoré by nasvedčovali inému rozsahu zdravotného poškodenia u navrhovateľky, ako bol v čase rozhodovania odporkyne ustálený (§ 250i OSP) alebo by inak prijatý záver spochybňovali.

Odvolací súd zdôrazňuje, že v konaní predložené posudky posudkových lekárov sú z hľadiska skutkového úplné, presvedčivo podložené odbornými vyšetreniami a nálezmi nezávislých odborníkov predloženými navrhovateľkou, ako aj zdravotnou dokumentáciou, sú bez nejasností a vnútorných rozporov a vo svojich záveroch sa zhodujú a ani navrhovateľkou uvádzané výčitky nezakladajú podľa názoru odvolacieho súdu objektívne pochybnosti o odbornosti, resp. objektívnosti posudkových lekárov, ktoré by vyžadovali vykonať nové dokazovanie vo veci. Pochybnosti navrhovateľky o tom, že jej zdravotný stav nebol v konaní správne posúdený, súd považoval za nedôvodné, vyvolané len jej subjektívnym presvedčením, čo však nezakladá relevantný dôvod na spochybnenie správnosti skutkových zistení a záverov prijatých v konaní. Nebol preto v tomto štádiu konania daný dôvod na prípadné ďalšie dokazovanie.

Na základe uvedeného dospel odvolací súd k záveru, že krajský súd dôvodne považoval preskúmané rozhodnutie odporkyne za vydané v súlade so zákonom a dôvodne odvolaniu navrhovateľky nevyhovelo. O zákonnosti takéhoto postupu nemal pochybnosti ani Najvyšší súd Slovenskej republiky a preto jeho rozsudok ako vecne správny podľa § 219 OSP potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 250k ods. 1 v spojení s § 250l ods. 2 a § 224 ods. 1 OSP tak, že ich náhradu navrhovateľke nepriznal, pretože v odvolacom konaní nebola úspešná a priznanie trov konania odporkyni zákon neumožňuje.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.